

Ανακοίνωση του Σωματείου Εργαζομένων Συμβασιούχων Υπηρεσίας Ασύλου

Μετά από δύο δικαστικές νίκες επί των αιτήσεων ασφαλιστικών μέτρων των αδίκως απολυμένων από το Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου τον Μάιο του 2020[1], το Δεκέμβριο του 2021 δημοσιεύθηκαν οι αποφάσεις επί των αγωγών των 14 συναδέλφων/ισσών που είχαν προσφύγει στα δικαστήρια. Ο Πρωτοδίκης που έκρινε τις αγωγές, κατέρριψε την επιχειρηματολογία του Υπουργείου περί «μη παράτασης» των συγκεκριμένων συμβάσεων, μιλώντας για απολύσεις. Ωστόσο, σε αντίθεση με τις άλλες δύο Πρωτοδίκες, δικαίωσε τις συναδέλφισσες μόνο εν μέρει, μη αναγνωρίζοντας την εξόφθαλμη και άνιση μεταχείριση που υπέστησαν οι εν λόγω συναδέλφοι/ισσες έναντι των λοιπών 800 περίπου συμβασιούχων του Υπουργείου, όσον αφορά την μη παράταση των συμβάσεων εργασίας τους το 2020.

Το Υπουργείο στηριζόμενο στις αποφάσεις επί των αγωγών, ενημέρωσε χτες τις συγκεκριμένες συναδέλφισσες ότι διακόπτεται η εργασία τους, ενώ πρόσφατα πέρασε με τροπολογία στο ν.4915/2022 για παράταση όλων των συμβάσεων εργασίας της Υπηρεσίας

Πρώτης Υποδοχής και Ταυτοποίησης για ένα έτος κι ενώ αναμένεται σε λίγες μέρες να ανανεώσει αντιστοίχως τις συμβάσεις του συνόλου των συμβασιούχων της Υπηρεσίας Ασύλου (περίπου 500 στον αριθμό). Σημειώνουμε μάλιστα ότι από πλευράς των συναδελφισσών έχει ασκηθεί έφεση η οποία εκκρεμεί στο Εφετείο.

Το Υπουργείο για ακόμα μια φορά εκτίθεται:

Νομικά καθώς το δικαστήριο επιδίκασε αποζημιώσεις στους/ις συναδέλφους/ισσες αντίστοιχες με τους/ις αορίστου χρόνου, ανοίγοντας έτσι το δρόμο για μελλοντικές απολύσεις στο δημόσιο τομέα υπαλλήλων με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου.

Ηθικά, καθώς προχωρά στην απόλυση δέκα γυναικών συναδελφισσών, από τις οποίες οι τρεις βρίσκονται σε κύηση ενώ άλλες έχουν οικογένειες με μικρά παιδιά.

Πολιτικά, καθώς είναι η πρώτη φορά μετά την μεταπολίτευση που απολύονται για δεύτερη φορά Πρόεδρος και ιδρυτικά μέλη συνδικαλιστικού οργάνου.

Καλούμε την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου να βρει τρόπο να παραμείνουν στην εργασία τους και οι 10 συναδέλφισσες. Σε μια εποχή βαθιάς υγειονομικής κι οικονομικής κρίσης, με αβέβαιο μέλλον, και με τις ανάγκες του Υπουργείου να αυξάνονται λόγω του πολέμου στην Ουκρανία, καμία/κανένας δεν περισσεύει.